

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra De syv Sakramenter

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 305. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1856_1172-txt-shoot-idm852/facsimile.pdf (tilgået 04. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

nighedens Fællesgods i Entelstmands-Haand, eller lægge Delgemaal paa, at det er ene og alene den Helligaands Raadegaver, der kan fæste Herren og Menigheden dygtige og aandsomvendte Embedsmænd, som skrevet staar, (Ap. Gj. 20), at det er den Helligaand, som sætter Hyrder over Herrens Hjord. At vi har gjort en vis Syrog-Rundskab og boglig Dannelse til Betingelse for Præste-Vielser, kan vistnok ikke forsvares som en Regel uden Undtagelse, men naar det blot var det Ny Testaments Grund-Syrog og kun boglig Dannelse paa Modersmaalet, vi lagde Vægten paa, og ophævede alt geistligt Laugsvæsen med Gneret til at oplyse og opbygge Herrens Frimenighed, da vilde Regelen dog være meget kristelig.

Kommer vi nu til Brude-Vielser, da seer vi strax, at Papiisterne sammenblander den ny Pagts Dage med den Gamles, og Hgteskabets paradisiske Indfættelse med den saakaldte kristelige Brudevielse, men da vi har gjort ligesaa, er derom kun at sige, at det skulde vi smukt lade være, og med Glid oplyse Menigheden om, at Hgteskabet er slet ingen kristelig, men kun en grund menneskelig og borgerlig Indretning, som ikke har andet Løfte paa kristelig Betsignelse end Alt hvad troende Christene gjør i Vorherres Jesu Christi Navn.

Derimod skal vi lægge vel Mærke til, at selv Papiisterne ved deres Brude-Vielser slet ikke, som vi gjør noget Samvittigheds-Spørgsmaal, men spørger kun, om Bedkommende vil indgaae lovligt

Hgteskab efter Kirkens Skik; thi saaledes bør det være.

Hvad der hos Papiisterne skal gjøre Brude-Vielser til et Sakrament, er for Resten ene og alene Trolovelses-Ringen, som Præsten lyer Betsignelse over og bestænker med Bieband, og, paa Biebandet nar, er herved intet syndeligt at laske, naar man kun ikke tilskrev Høitideligheden selv nogen aandelig Kraft, thi Trolovelses-Ringen er jo det smukkeste Tegn paa Troskaben, og den ubrodelige Troskab mellem kristelige Hgteskaber skulde unægtelig være Bevist paa, at de Christene har en egen Betsignelse i alle deres menneskelige Forhold.

Saalange imidlertid Brude-Vielser, som endnu hos os, er en Borge-Pligt for Præsterne at forrette isfæng og for alle Folke-Kirkens Runder at underkaste sig, saalange vil den naturligvis, som hidtil, være langt mere til Skade og Forargelse end til Gavn og Opbyggelse, saa at først naar Hgteskabet i borgerlig Henseende bliver en reen borgerlig Sag, og en kristelig Brude-Vielser de Christenes egen Sag, frivillig paa begge Sider, først da nytter det at tale om, hvordan et kristeligt Hgteskab bedst kan indvies.

Hvor langt imidlertid selv de fleste Christene hos os er fra denne kristelige Oplysning i Hgteskabs-Sagen, det saae vi nys kun alt for klart, da næsten alle var enige om, at hvor aabenbar vantroe og ukristelige end Mangfoldige af Folke-Kirkens Medlemmer var, saa skulde de dog alle have en kristelig Brudevielse, og jeg hørte da den mærkelige Ni-

